

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 367/2012**z dnia 27 kwietnia 2012 r.****ustanawiające niezbędne środki w odniesieniu do udostępniania dodatkowych ilości cukru pozakwotowego i izoglukozy pozakwotowej na rynku Unii z zastosowaniem obniżonej opłaty za przekroczenie kwoty krajowej w roku gospodarczym 2011/2012**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 64 ust. 2 i art. 186 w związku z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ceny na światowych rynkach cukru opierające się na londyńskim rynku transakcji terminowych ustabilizowały się od początku roku gospodarczego 2011/2012 na stosunkowo wysokim poziomie. Ceny na londyńskiej giełdzie transakcji terminowych utrzymywały się w przedziale 600 – 650 USD za tonę lub 460 – 500 EUR za tonę.
- (2) W tym samym czasie stale wzrastały ceny na rynku cukru w Unii, jak wynika z systemu monitorowania cen ustanowionego na mocy art. 14 rozporządzenia Komisji (WE) nr 952/2006 z dnia 29 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do zarządzania rynkiem wewnętrznym cukru oraz systemu kwot ⁽²⁾. Wzrost cen przyspieszył od października 2011 r., kiedy to unijna średnia cena cukru wzrosła o ponad 10 % w ciągu miesiąca.
- (3) Aby poprawić sytuację w zakresie dostaw na unijnym rynku cukru, w listopadzie 2011 r. rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1239/2011 z dnia 30 listopada 2011 r. otwierającym stały przetarg na przywóz cukru objętego kodem CN 1701 z zastosowaniem obniżonej stawki celnej w roku gospodarczym 2011/2012 ⁽³⁾ i rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1240/2011 z dnia 30 listopada 2011 r. ustanawiającym nadzwyczajne środki w odniesieniu do udostępniania cukru pozakwotowego i izoglukozy pozakwotowej na rynku Unii z zastosowaniem obniżonej opłaty za przekroczenie kwoty krajowej w roku gospodarczym 2011/2012 ⁽⁴⁾ przyjęto nadzwyczajne środki. Mimo przyjęcia przedmiotowych środków, obecny trend wzrostowy unijnych cen cukru utrzymuje się nadal, a średnia cena cukru osiągnęła poziom 701 EUR za tonę

w lutym 2012 r., co stanowi ponad 20 % wzrost między wrześniem 2011 r. a lutym 2012 r., lub blisko 40 % wzrost między lutym 2011 r. a lutym 2012 r.

- (4) Ciągły trend wzrostowy unijnych cen cukru wskazuje, że dostępność podaży na unijnym rynku cukru na tym etapie polepszyła się zaledwie umiarkowanie. Analiza ta została potwierdzona przez znaczną większość państw członkowskich w Komitecie Zarządzającym z dnia 8 marca 2012 r., że nadal występują problemy z podażą, które ulegną pogorszeniu w trakcie roku gospodarczego. Problem ten może dotknąć zwłaszcza małe i średnie przedsiębiorstwa oraz klientów posiadających długoterminowe kontrakty na stałe ilości.
- (5) Z drugiej strony, z powodu dobrych zbiorów w kilku częściach Unii produkcja cukru przekroczyła kwotę określoną w art. 56 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 o blisko 5,3 mln ton. Biorąc pod uwagę szacowane zapotrzebowanie na cukier przemysłowy zgodnie z art. 62 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, zobowiązania wywozowe na cukier pozakwotowy na 2011/2012 ustalone rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 372/2011 r. z dnia 15 kwietnia 2011 r. ustalające limit ilościowy dla wywozu pozakwotowego cukru i pozakwotowej izoglukozy na okres do końca roku gospodarczego 2011/2012 ⁽⁵⁾, jak również ilości cukru pozakwotowego na rynku Unii zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1240/2011, nadal dostępne będą znaczące ilości cukru pozakwotowego. Część tego cukru można niezwłocznie udostępnić na unijnym rynku cukru w celu częściowego zaspokojenia popytu i co za tym idzie, ograniczyć trend wzrostowy unijnych cen cukru, który obecnie powoduje zakłócenia na rynku.
- (6) Artykułem 186 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 upoważniono Komisję do podjęcia niezbędnych środków w odniesieniu do przedmiotowego sektora, jeśli ceny na unijnych rynkach cukru wzrosną do takiego stopnia, że sytuacja ta powodować będzie zakłócenia na rynku bądź stanowić będzie ryzyko powstania takich zakłóceń.
- (7) Artykuł 64 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 upoważnia Komisję do ustalania wysokości opłaty za przekroczenie kwoty krajowej pozakwotowej produkcji cukru i izoglukozy na dostatecznie wysokim poziomie, tak aby uniknąć gromadzenia nadwyżek. W art. 3 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 967/2006 z dnia 29 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do pozakwotowej produkcji cukru ⁽⁶⁾ wspomnianą opłatę ustalono na 500 EUR za tonę.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 39.

⁽³⁾ Dz.U. L 318 z 1.12.2011, s. 4.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 318 z 1.12.2011, s. 9.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 102 z 16.4.2011, s. 8.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2006, s. 22.

- (8) Komisja szacuje, że występująca na rynku wewnętrznym niska podaź cukru, na co wyraźnie wskazuje odnotowany znaczny wzrost średniej ceny na rynku cukru w Unii w trakcie roku gospodarczego 2011/2012, może spowodować konieczność udostępnienia dodatkowych ilości cukru pozakwotowego na rynku wewnętrznym. Zwiększenie podaży powinno poprawić płynność rynku cukru. Aby uniknąć ryzyka gromadzenia nadwyżek, należy zezwolić na udostępnienie na rynku unijnym ograniczonych ilości. Biorąc pod uwagę szacowany niedobór i alternatywne źródła podaży, ograniczona ilość powinna zostać ustalona na 250 000 ton. Dla tej ograniczonej ilości pozakwotowej produkcji cukru należy ustalić obniżoną opłatę za przekroczenie kwoty krajowej w wysokości wynoszącej za tonę różnicę pomiędzy najnowszą publicznie dostępną średnią ceną unijną a ceną na rynku światowym.
- (9) Ponieważ rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 ustalono kwoty zarówno dla cukru, jak i dla izoglukozy, podobny środek powinien mieć zastosowanie do odpowiedniej ilości pozakwotowej produkcji izoglukozy, ponieważ produkt ten jest w pewnym stopniu komercyjnym zamiennikiem cukru.
- (10) Z tego powodu, jak również w celu zwiększenia podaży producenci cukru i izoglukozy powinni zwrócić się do właściwych organów państw członkowskich o wydanie świadectw zezwalających im na sprzedaż na rynku Unii pewnych ilości pozakwotowej produkcji cukru objętej obniżoną opłatą za przekroczenie kwoty krajowej.
- (11) Ważność świadectw powinna być ograniczona w czasie w celu zachęcenia do szybkiej poprawy sytuacji w zakresie podaży.
- (12) Ustalenie górnych granic dla ilości, o które mogą się ubiegać poszczególni producenci w jednym okresie składania wniosków, i ograniczenie wydawania świadectw wyłącznie do produktów wyprodukowanych przez wnioskodawcę powinno zapobiec działaniom spekulacyjnym w ramach systemu ustanowionego w niniejszym rozporządzeniu.
- (13) Przy składaniu wniosków producenci cukru powinni zobowiązać się do zapłaty ceny minimalnej buraków cukrowych za buraki potrzebne do wyprodukowania ilości cukru, w odniesieniu do której składają oni wniosek. Należy również określić minimalne wymogi kwalifikacyjne stosowane w odniesieniu do wniosków.
- (14) Właściwe organy państw członkowskich powinny powiadomić Komisję o otrzymanych wnioskach. Aby uprościć i ujednoczyć wspomniane powiadomienia, należy udostępnić odpowiednie wzory.
- (15) Komisja powinna zapewnić wydawanie świadectw wyłącznie w ramach limitów ilościowych ustalonych w niniejszym rozporządzeniu. Dlatego też, w razie potrzeby, Komisja powinna ustalić współczynnik przydziału mający zastosowanie do otrzymanych wniosków.
- (16) Państwa członkowskie powinny niezwłocznie powiadomić wnioskodawców, czy ilości, w odniesieniu do których składali wnioski, zostały w całości lub w części przyznane.
- (17) Obniżona opłata za przekroczenie kwoty krajowej powinna zostać zapłacona po przyjęciu wniosku i przed wydaniem świadectwa.
- (18) Właściwe organy powinny powiadomić Komisję o ilościach, w odniesieniu do których wydano świadectwa umożliwiające obniżenie opłaty za przekroczenie kwoty krajowej. W tym celu Komisja powinna udostępnić odpowiednie wzory.
- (19) Ilości cukru udostępnione na rynku unijnym w ilościach przekraczających ilości przewidziane w świadectwach wydanych na mocy niniejszego rozporządzenia powinny podlegać opłacie za przekroczenie kwoty krajowej, o której mowa w art. 64 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007. W związku z tym należy dopilnować, aby każdy wnioskodawca niespełniający swojego zobowiązania do udostępniania na rynku unijnym ilości objętej przyznanym mu świadectwem również zapłacił kwotę 500 EUR za tonę. To spójne podejście ma na celu zapobieganie przypadkom nadużywania mechanizmu wprowadzonego przez niniejsze rozporządzenie.
- (20) W celu ustalenia średnich cen cukru kwotowego i pozakwotowego na rynku unijnym zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 952/2006, cukier objęty świadectwami wydawanymi na mocy niniejszego rozporządzenia powinien być traktowany jak cukier kwotowy.
- (21) Artykuł 2 ust. 1 lit. a) decyzji Rady nr 2007/436/WE, Euratom z dnia 7 czerwca 2007 r. w sprawie systemu zasobów własnych Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾ stanowi, że wpłaty i inne opłaty przewidziane w ramach wspólnej organizacji rynku cukru składają się na zasoby własne zapisane w budżecie ogólnym Unii Europejskiej. Należy zatem wyznaczyć termin ustalenia wspomnianych kwot w rozumieniu art. 2 ust. 2 i art. 6 ust. 3 lit. a) rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1150/2000 z dnia 22 maja 2000 r. wykonującego decyzję 2007/436/WE, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot ⁽²⁾.
- (22) Komitet Zarządzający ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Tymczasowe obniżenie opłaty za przekroczenie kwoty krajowej

W drodze odstępstwa od art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 967/2006 opłatę za przekroczenie kwoty krajowej ustala się na poziomie 211 EUR za tonę dla dodatkowej maksymalnej ilości 250 000 ton cukru w ekwiwalencie cukru białego i 13 000 ton izoglukozy w suchej masie, wyprodukowanych w ilościach przekraczających kwotę określoną w załączniku VI do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 i udostępnionych na rynku unijnym w roku gospodarczym 2011/2012. Obniżona opłata za przekroczenie kwoty krajowej płacona jest po przyjęciu wniosku, o którym mowa w art. 2, i przed wydaniem świadectwa, o którym mowa w art. 6.

⁽¹⁾ Dz.U. L 163 z 23.6.2007, s. 17.

⁽²⁾ Dz.U. L 130 z 31.5.2000, s. 1.

Artykuł 2

Wnioski o wydanie świadectw

1. W celu skorzystania z warunków określonych w art. 1 producenci cukru i izoglukozy powinni wystąpić o wydanie świadectw.

2. Wnioskodawcami mogą być wyłącznie przedsiębiorstwa produkujące cukier buraczany i trzcinowy lub izoglukozę, które zostały zatwierdzone zgodnie z art. 57 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 i którym przydzielono kwoty produkcyjne na rok gospodarczy 2011/2012 zgodnie z art. 56 wspomnianego rozporządzenia.

3. W danym okresie składania wniosków każdy wnioskodawca może złożyć nie więcej niż jeden wniosek w odniesieniu do cukru i jeden w odniesieniu do izoglukozy.

4. Wnioski o wydanie świadectw przedsiębiorstwa przesyłają faksem lub pocztą elektroniczną do właściwego organu w państwie członkowskim, w którym zostały zatwierdzone. Właściwe organy państw członkowskich mogą wymagać, aby wnioski składane drogą elektroniczną były opatrzone zaawansowanym podpisem elektronicznym w rozumieniu dyrektywy 1999/93/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾.

5. Aby być uznane za dopuszczalne, wnioski muszą spełnić następujące warunki:

- a) wniosek zawiera następujące informacje:
 - (i) nazwę/imię i nazwisko, adres oraz numer VAT wnioskodawcy; oraz
 - (ii) ilości, których dotyczy wniosek, wyrażone w tonach ekwiwalentu cukru białego i tonach izoglukozy w suchej masie, bez miejsc po przecinku;
 - b) ilości, których dotyczy wniosek w danym okresie składania wniosków, wyrażone w tonach ekwiwalentu cukru białego i tonach izoglukozy w suchej masie nie mogą przekroczyć 50 000 ton w przypadku cukru i 2 500 ton w przypadku izoglukozy;
 - c) jeżeli wniosek dotyczy cukru, wnioskodawca powinien zobowiązać się do zapłaty ceny minimalnej buraków cukrowych określonej w art. 49 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, w odniesieniu do ilości cukru objętego świadectwami wydanymi zgodnie z art. 6 niniejszego rozporządzenia;
 - d) wniosek musi być sporządzony w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego, w którym został on złożony;
 - e) wniosek powinien zawierać odniesienie do niniejszego rozporządzenia oraz ostateczny termin składania wniosków dla przedmiotowego okresu składania wniosków, jak określono w art. 3.
6. Wniosek nie może zostać wycofany lub zmieniony po jego złożeniu, nawet wtedy gdy ilość, której dotyczy wniosek, zostanie przyznana jedynie częściowo.

Artykuł 3

Składanie wniosków

1. Pierwszy okres składania wniosków upływa dnia 2 maja 2012 r. o godzinie 12:00 w południe czasu obowiązującego w Brukseli.

2. Okresy składania wniosków w ramach drugiego i kolejnych okresów składania wniosków rozpoczynają się w pierwszym dniu roboczym po upływie poprzedzającego okresu. Upływają one dnia 23 maja 2012 r., 6 czerwca 2012 r. i 20 czerwca 2012 r. o godzinie 12:00 w południe czasu obowiązującego w Brukseli.

3. Komisja może zawiesić składanie wniosków w odniesieniu do jednego lub kilku okresów składania wniosków.

Artykuł 4

Przekazywanie wniosków przez państwa członkowskie

1. W oparciu o warunki ustanowione w art. 2 właściwe organy państw członkowskich podejmują decyzje w sprawie dopuszczalności wniosków. Jeśli właściwe organy zdecydują, że wniosek nie jest dopuszczalny, niezwłocznie informują o tym wnioskodawcę.

2. Właściwy organ powiadamia Komisję najpóźniej w piątek, faksem lub pocztą elektroniczną, o dopuszczalnych wnioskach, które zostały złożone w poprzednim okresie składania wniosków. Powiadomienie nie zawiera danych, o których mowa w art. 2 ust. 5 lit. a) ppkt (i). Państwa członkowskie, które nie otrzymały żadnych wniosków, ale posiadają kwotę cukru lub izoglukozy przyznaną im w roku gospodarczym 2011/2012, przesyłają również Komisji w tym samym terminie powiadomienia ze wzmianką „0”.

3. Formę i treść powiadomień określa się na podstawie wzorów udostępnionych państwom członkowskim przez Komisję.

Artykuł 5

Przekroczenie limitów

Jeżeli informacje przekazane przez właściwe organy państw członkowskich zgodnie z art. 4 ust. 2 wskazują, że wnioskowane ilości przekraczają limity określone w art. 1, Komisja:

- a) ustala współczynnik przydziału mający zastosowanie do ilości objętych każdym zgłoszonym wnioskiem o przyznanie świadectwa;
- b) odrzuca wnioski, które jeszcze nie zostały zgłoszone;
- c) zamyka okres składania wniosków.

Artykuł 6

Wydawanie świadectw

1. Bez uszczerbku dla art. 5, dziesiątego dnia roboczego następującego po tygodniu, w którym zakończył się okres składania wniosków, właściwy organ wydaje świadectwa dla wniosków zgłoszonych Komisji, zgodnie z art. 4 ust. 2, w odniesieniu do danego okresu składania wniosków.

2. W każdy poniedziałek państwa członkowskie powiadamiają Komisję o ilościach cukru lub izoglukozy, dla których wydały świadectwa w poprzednim tygodniu.

3. Wzór świadectwa określony jest w załączniku.

⁽¹⁾ Dz.U. L 13 z 19.1.2000, s. 12.

Artykuł 7**Ważność świadectw**

Świadectwa są ważne do końca drugiego miesiąca następującego po miesiącu ich wydania.

Artykuł 8**Zbywalność świadectw**

Ani prawa, ani obowiązki wynikające ze świadectw nie mogą być przenoszone.

Artykuł 9**Raportowanie cen**

Do celów art. 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 952/2006 ilość sprzedanego cukru, objętego świadectwami wydanymi na podstawie niniejszego rozporządzenia, uważana jest za cukier kwotowy.

Artykuł 10**Monitorowanie**

1. Wnioskodawcy dodają do swoich miesięcznych powiadomień określonych w art. 21 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 952/2006 ilości, na które otrzymali świadectwa zgodnie z art. 6 niniejszego rozporządzenia.

2. Przed dniem 31 października 2012 r. każdy posiadacz świadectwa wydanego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem przedstawia właściwym organom państwa członkowskiego dowód, że wszystkie ilości objęte posiadanym przez niego świadectwem zostały udostępnione na rynku unijnym. Każda tona objęta świadectwem, która nie została udostępniona na rynku Unii z przyczyn innych niż siła wyższa, podlega opłacie w wysokości 289 EUR za tonę.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 kwietnia 2012 r.

3. Państwa członkowskie informują Komisję o ilościach, które nie zostały udostępnione na rynku Unii.

4. Państwa członkowskie obliczają i powiadamiają Komisję o różnicy między całkowitą ilością cukru i izoglukozy wyprodukowaną przez każdego producenta w ilości przekraczającej kwotę oraz o ilościach, które zostały wyeliminowane przez producentów zgodnie z art. 4 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 967/2006 oraz rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1240/2011. Jeśli pozostałe ilości cukru pozakwotowego lub izoglukozy pozakwotowej posiadane przez danego producenta są mniejsze niż ilości, w odniesieniu do których producent otrzymał świadectwa na podstawie niniejszego rozporządzenia, dany producent płaci kwotę w wysokości 500 EUR za tonę tej różnicy.

Artykuł 11**Data ustalenia tytułu**

Dla celów art. 2 ust. 2 i art. 6 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1150/2000, datą ustalenia tytułu jest dzień, w którym opłata z tytułu nadwyżek jest wypłacana przez wnioskodawców zgodnie z art. 1.

Artykuł 12**Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wygasa z dniem 31 grudnia 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Wzór świadectwa, o którym mowa w art. 6 ust. 3

ŚWIADECTWO

upoważniające, w odniesieniu do roku gospodarczego 2011/2012, do obniżenia opłaty przewidzianej w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 967/2006

Państwo członkowskie:	
Posiadacz kwoty:	
Produkt	
Wnioskowane ilości:	
Ilości objęte wydanym świadectwem:	
Zapłacone opłaty (EUR/t):	211 EUR/tona
Na rok gospodarczy 2011/2012, opłata, o której mowa w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 967/2006, nie ma zastosowania do ilości objętych niniejszym świadectwem, z zastrzeżeniem zgodności z zasadami określonymi w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 367/2012, w szczególności w art. 2 ust. 5 lit. c).	
Podpis właściwego organu państwa członkowskiego	Data wystawienia
Niniejsze świadectwo jest ważne do końca drugiego miesiąca następującego po dacie jego wydania.	